

inkomensgrens werden naar schatting niet minder dan 120.000 personen uit de vrijwillige verzekering afgeschreven, zijnde 6 % van het totaal.

Aan de statistische bijlagen moge verder worden ontleend dat de totale lasten van de verzekering over 1957 ruim 522 miljoen hebben bedragen, waarvan voor tandheelkundige hulp 26,5 miljoen gulden. Per verzekerde bedroegen de totale lasten *f* 65.—, voor de tandheelkundige hulp *f* 3,31, zijnde iets meer dan 5 % van alle uitgaven. Voor de onderscheidene provincies varieerde het bedrag van *f* 2,30 in Limburg tot *f* 4,05 in Utrecht voor de wettelijk verzekerden; voor de vrijwillig verzekerden waren beide bedragen iets hoger.

In de huisbehandeling werd 86 % der verzekerden verzorgd tegen 12 % in de centrumbehandeling. De kosten per verzekerde beliepen in 1957 voor de huisbehandeling *f* 2,84, voor de centrumbehandeling *f* 4,13. In 1956 waren beide minder uiteenlopend, nl. resp. *f* 3,50 en *f* 3,77. Voor Haarlem, waar beide systemen toepassing vinden (bij 2 % van het totale aantal verzekerden) waren de kosten het hoogst: *f* 3,53 in 1957 en *f* 4,73 in het voorafgegangene jaar. De daling houdt verband met het feit dat in de conflictperiode (1 april–3 september) nagenoeg geen tandheelkundige hulp voor fondsenrekening is verstrekt. B.

BUITENLAND

Engeland

WEERSTANDEN TEGEN FLUORIDERING

Wie nog in de mening mocht verkeren dat er na het oplossen van de wetenschappelijke en technische problemen met betrekking tot de fluoridering van drinkwater geen wezenlijke bezwaren meer bestaan tegen de invoering van deze heilzame preventieve maatregel, zal na kennismaking van onderstaande, aan de „Lancet” ontleende, tirade – die uit voorkeur onvertaald wordt weergegeven – wellicht erkennen dat er aanleiding is, zijn opvattingen te herzien.

Although the WHO expert committee on water fluoridation has published a technical report approving this dental health measure, in England the Andover Corporation has been forced by court action to stop fluoridation, and the East Worcestershire Waterworks Company is so uncertain whether it has legal powers to add fluoride to the water that it has refused to do so when asked by three local authorities. This ironical situation is a reminder that scientific victories will be of little avail if the political battles are lost.

The real problems about fluoridation seem to lie in the market place. The common man has always implicitly enjoyed the sight of experts in violent disagreement; when the technicalities of the issue are not clear to him, he votes to maintain the *status quo*. He likes to cherish the myth that he has a free soul in a free man in a free country. He is uneasy at the choice of his public water supply as the vehicle for making him better than he feels now. Water has some atavistic deep significance a mystic quality. Civilisations have risen and fallen over water. Maybe those are some of the reasons why people are so touchy about it, why they resent its use for what they dislike as mass medication, yet inconsistently clamor to have purified by their water works. Inconsistent and irrational it may be, but it is deeply rooted in personal purification rites, in contemplation of the immaculate, in Genesis itself. Perhaps is not so much fluoridation as the insensitive handling of a taboo that has aroused such strong emotion.

However, some factors in the situation are characteristically British. The British people generally are indifferent toward their dental caries; they have become accustomed to accept poor teeth as part of their way of life. Even with the help of fluorine, they can never hope that Nature will fill their smiles with the regularity and dazzle seen on the billboards. The toothpaste trade has set too high a standard for human frailty. What else could be the answer to this reminder of inferiority than to have all the teeth out as soon as possible and to choose something cosmetically better from the National Health Service? Toothache vanished, the fear of the dentist gone forever: vie with the filmstars by day, and discard the dentures with other false vanities at night. That is a realistic picture.

(overgenomen uit Dental Abstracts 4 : 45, 1959)

Waarschijnlijk zullen de gesignaleerde weerstanden zich in elk land ter wereld doen gevoelen, al zullen zij dan in Engeland, waar de geringschatting van het natuurlijke gebit recht evenredig schijnt te zijn met de zin voor traditie, wel bijzonder sterk wezen.

Amerika

CURSUS IN ENDODONTIE

De „Endodontia Department” van de „New-York University-College of Dentistry” zal deze winter een 40-urige „postgraduate course” geven over de recente ontwikkeling in de behandeling van vitale en non-vitale gebitselementen. Deelnemers kunnen deze cursus volgen op woensdagen en vrijdagen van 9 tot 1. De colleges en demonstraties beginnen op vrijdag 26 februari en eindigen op woensdag 30 maart.

Door middel van klinische oefening op patiënten stelt de cursus zich ten doel de methoden te doceren om tanden met pulpa-aandoeningen in gezonde functionele conditie te behouden, waarbij een overzicht wordt gegeven van de moderne inzichten in de endodontie en de daarbij noodzakelijke kennis van pathologie, bacteriologie, farmacologie, radiologie en conserverende tandheelkunde.

De cursus wordt gegeven door Dr. MORRIS B. AUERBACH, leider van de „Department of Endodontia” en zijn staf.

Informaties bij „Postgraduate Division”, New York University College of Dentistry 421 First Avenue, New-York 10. N.Y.

BINNENLAND

Een promotie

Op 14 oktober promoveerde aan de Universiteit van Groningen tot doctor medicinae, de heer F. G. P. M. VAN DER LINDEN, tandarts te Groningen. Hij verdedigde het proefschrift: „De aangezichtsschedel bij kinderen van 7 tot 11 jaar.”

Ter 182e Ledenvergadering van het Ned. Tandh. Genootschap op 22 oktober te Utrecht werd het nieuwe bestuur als volgt gekozen:

voorzitter	Prof. K. G. BIJLSTRA
vice-voorzitter	J. H. VAN DER STERR
secretaris	Prof. P. H. BUISMAN
2e secretaris	A. A. D. DERKSEN
penningmeester	J. A. M. DE DECKER